

A fost odată ea niciodată un rege puternic și bun. Își cărmu-
ia țara cu înțelepciune și dreptate și, prin urmare, era cel mai
iubit dintre regi. Dar era singur pe lume. Avea doar doi canari
galbeni și frumoși și un singur prieten adevărat: Ivan, bardul.

Încă de la o vârstă foarte fragedă, Ivan se remarcase prin
cântecele sale minunate și vocea sa catifelată. De asemenea,
cânta la lăută cu o grație și o viteză atât de mare, încât ochiul
omenească nici nu-i putea urmări degetele. Crede că nu exagerez
când spun că era cel mai bun cântăreț dintre toți.

Într-o zi, Ivan a fost vizitat de fratele său, tot cântăreț. El l-a primit cu bucurie și l-a răslățat timp de multe zile și săptămâni în șir. Iar când fratele lui se pregătea să plece acasă, i-a cerut să-i facă o favoare: să se ducă și să-i spună iubitei sale, Alice, că o iubește mult, că se va întoarce curând acasă și că o va cere în căsătorie.

Fratele lui, plin de invidie, s-a întors pe o corabie înapoi în țara lor natală și a căutat-o pe fată, dar i-a plăcut atât de mult încât a cerut-o de soție și au făcut o nuntă mare.

După mult timp, vestea a ajuns la urechile lui Ivan peste mări și țări, iar din ziua aceea a încetat să mai cânte. Nici trupul, nici sufletul lui Ivan nu se mai bucurau de muzică și Ivan nu făcea decât să stea posomorât, în liniște.

Când nu se ocupa de trandafiri, Michelle urmărea agitația veselă a orașului de la cel mai înalt balcon al palatului. Odată, când fata se afla pe terasă, doi frumoși canari galbeni au început să zboare în jurul ei, iar când și-a întins brațele, micile păsări s-au așezat pe degetele ei trandafirii. O distrau cu cântecul lor, iar fata râdea și îi alinta.

Ivan, așa cum obișnuia în fiecare zi binecuvântată, lăsa canarii liberi în grădina cu flori, unde zburau cu mare veselie, apoi de fiecare dată reveneau la el. Dar în ziua aceea nu s-au mai întors!

Cântărețul a început să alerge nebunește de colo-colo prin imensa grădină. Apoi, pentru că nu vedea nicăieri canarii, a scos un cal din grajd, l-a încălecat și a ieșit în grabă pe poarta castelului. A cercetat în lung și-n lat peste tot, a privit și cerul, dar canarii nu erau nicăieri: parcă-i înghițise pământul. Ivan a galopat pe aleile pietruite de la poalele palatelor princiare, strigând păsările, dar nu le-a dat de urmă. Dispăuseră!

